

gel. Maagerne flyde ikke bort, fordi de ville beskytte Ingelen, men søge til Land for at komme op paa de Steder, hvor de have ruget, og hvor de kunne have Fred; men de blivde med stor Lethed tilintetgjorte i stor Mængde af dem, der forfølge dem. Dette er dels Sagtelkere og Vistfeilere og dels Fiskere. Det er endog Fiskere fra Udlandet, ja der har i den Anledning ved Store Belt i Omegnen af Nagersø staaet en blodig Kamp mellem Gieren af Den, der forsvarede Maaagens Ingel, og de fremmede Fiskere, hvilket gav Anledning til en vidtløftig Underjøgelse. Grunden til, at jeg er fremkommen med dette Vædringsforslag, er at erindre om, at Maaagen i Virkeligheden er fredet, og fredet langt ud over den Tid, her er Tale om, men denne Fredning er gaaet aldeles i Glemme. Jeg henstiller til det høie Thing og den høitærede Indenrigsminister, hvorvidt de ønske dette Vædringsforslag videre fremmet og behandlet, eller de ønske det tilbagetaget, for at man kan holde sig til den gamle Bestemmelse i Loven af 1ste April 1871. Men saa vilde jeg rigtignok ønske, at denne overholdes paa en anden Maade end hidtil. Maaagen blev jo egentlig fredet i den nævnte Lov ifølge Indstilling og Opfordring af det ærede Medlem fra Ribe (B. Holm). Jeg erindrer meget godt, at han sagde, at der var en Fugl, han vidste ikke, hvorledes den skulde betegnes, men man fandt ud, at det var Ternen, der var til stor Nytte i Sjøland, idet den samlede Drm, Oldenborrelarver og Snegle. Det Samme er Tilfældet med Maaagerne. I min Egn følge de i Hundredevis, for ikke at sige i større Tal, efter overalt, hvor der pløies om Efteraaret, og de foretage deres Opamlinger med en saadan Omhu og Nøiagtighed, at man ikke kan faae Børn til at samle saa nøiagtigt op efter Bloven. Der er altsaa al Grund til at frede denne særdeles nyttige Fugl, som aldrig gjør Skade. Ja, maaste kan den gjøre Skade paa Fiskeriet i Indsøerne, men jeg er vis paa, at den Nytte, den iøvrigt gjør, fuldstændig opveier den mulige Fortræd, den der gjør. Det har været mig meget om at gjøre at faae dette fremhævet her for at faae denne Fugl saa stærkt beskyttet som mulig, og dette er den egentlige Grund til det af mig stillede Vædringsforslag.

Jørgensen: Det er altid meget uheldigt at vedtage en Lov, som man forud med Visshed veed ikke vil blive overholdt. Man behøver imidlertid ikke at være Spaaemand for at kunne sige, at hvis det Lovforslag, som her foreligger, vedtages uforan-

dret, vil det i Reglen ikke blive overholdt. Det vide alle Landboere særdeles godt. Naar man maa gaa ud og skyde Høns, men ikke maa skyde Harer, er jeg dog overbevist om, at Søndagsjægere og Krybskytter ikke ville lade Harerne gaa, naar de kunne komme nogenlunde godt derfra. Herremændene og Godsetere, der have store Jagtdistrikter, have i deres Magt at kunne skyde paa det faste Land, naar de ville, de kunne frede Dyrene, naar de ville, og de kunne, naar de gaa ud for at skyde Høns, frede Harer; men saaledes gaar det iøvrigt ikke til paa Landet. Da nu Landboerne altsaa vide, at denne Lov ikke kan overholdes og ikke vil blive overholdt, synes jeg, at vi her skulle gaa i en Retning, hvorved det bliver muligt, at Loven kan blive overholdt langt bedre, end den ellers vil blive, og det tror jeg, kan ske, naar vi simpelthen gaa til en Forlængelse af den gjældende Lov med en Fredningstid fra den 20de September eller 1ste Februar til den 24de eller 25de December; det tror jeg vilde være meget heldigt. Jeg vil sige for mit Bedkommende, at jeg tror, at dersom Lovforslaget var gaaet ud paa at forlænge den gjældende Jagtlov, vilde det have været heldigt, men da heller ikke jeg holder af, at Jagtretten skal strækkes ud over Julen, idet det er uheldigt, at de mange Menneker paa Helligdagene kunne løbe omkring paa Markerne og skyde lige i Nærheden af Kirkerne (En Stemme: Na!) Ja, jeg anser det for uheldigt; jeg mener altsaa, at da der dog skal holdes op en Gang, har det ikke Noget at sige, om der holdes op den 23de, 24de, 25de December eller den 1ste Januar. Jeg siger altsaa, lad os at se at faae denne Lov vedtaget i den Skikkelse, som den havde sidst. Det kan imidlertid gerne være, at der bør ske Forandringer med Hensyn til Vænderne, og at der bør være en Fredningstid for dem, og jeg skal derfor ikke have Noget imod Vædringsforslaget derom. Man siger, at Hønsene behøve en længere Fredningstid. Jørgangen Mar, da der var en streng Vinter, var der mange Høns, som gik bort paa Grund af Vinteren, og ellers er det vel snarest Høgen og andre Rovfugle, der ere deres værste Fjænde. Jeg tror egentlig ikke, at en længere Fredningstid for Høns vil faae Noget at sige. Naar man kan gaae ud at skyde Høns den 11te September, og den Tid saa kommer, da man kan skyde Harer, nemlig efter 1ste Oktober, viser det sig, at Harerne for det meste aldeles ere forsvundne, fordi Søndagsjægere og Krybskytterne have taget dem. Ja, det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen) ryster paa Hovedet; jeg mener naturligtvis ikke, at de have taget dem alle,